

נההתחלה היה ברור: זהו הקרב

72-73

אבל איך שהוא, היה ברור לכל מי שהסתובב שם באותו ערב, כי התחרות תהיה הפעם בין עופרה חזה ובין ירדנה ארוי.

כמו כינוס

של ויצ"ו

י ופרה היתה במצב-רוח מצויין, ונראה היה שהיא נהיגה מכל העניין. זו הפעם הראשונה שהיא משתתפת בקדם-איי רוויזיון, אך היא היתה משועשעת ביותר. אבי טולדאנו, מחבר השיר שלה, הסתובב כמו חתן. הוא נכנס ויצא מחזרה, כולו שופע חיי-כיס, ואף מצא זמן להעניק ראיון קצר לרדיו. עופרה היתה מוכנה הרבה לפני הזמן, ונוקקה רק למיגע אחרון של הספר לפני שעלתה לבימה.

לעומתה ישבה ירדנה ארוי ביחידה, כשהדלת סגורה. היא היתה חיוורת ומתוחה, לא יצאה למישרון ולא השתתפה בחגיגה הכללית. "אני לא אוהבת את זה", אמרה. "אני לא טיפוס של מהמרת. אני לא קונה פיס, לא משחקת בכרטיס. כל התחרות הזאת מכניסה אותי למתח". וכשהיתה מנחה בתחרות הבינלאומית? "זה היה איום", היא ער

שונה בתחרות כזאת, ענת רקס. חיוך תמים של ילדה קטנה היה שפוף על פניה. היא הודיעה חגיגה שהיא אינה מתרגשת. אך מאוד מאוד רוצה לזכות בתחרות. מאוחר יותר, כשהתקרב מועד השיר, הודתה בחצי פה כי קר לה היא בכל זאת קצת מתרגשת מכל המהומה.

בחדר אחר ישבה ריקי מנור, מלהקת איזוליר-בנד, והניקה את בנה בן שלוש החודשים, טל. היא סוחבת אותו לכל הופעה שלה, והוא בדרך-כלל מתנהג יפה בהרפתאות ואינו מפריע. במיסדרון עמד זה איתה שעה ארוכה שמי מלהקת בננה וחילקה חתימות לכמה ילדים שהצליחו להתגנב פנימה. איריס עזבה לפני זמן קצר את חברותיה בלהקת סקסטו, והפתיעה אותן כשהתקבלה לשיר בתחרות, והן לא בדיוק מיהרו לאחל לה בהצלחה. איריס היתה במצב-רוח טוב, חייכה כה לכולם, היתה מוכנה. לבושה ומאפרת הרבה לפני כולם, והיא לא זמן לעמוד במיסדרון ולקשקש עם אביה.

פתאים הגיע מנהל הטלוויזיה, טוביה סער. הוא בא לראות אם הכל בסדר, וסיפר שהשנה אין לו מושג מה הם השירים. בשנה שעברה, אמר, "ראיתי את כל החזרות. הייתי אז בעד השיר של

הזמרת ריקי מנור אחוזת בידו של בנה הפעוט, טל. ריקי עדיין מניקה את טל הקטן, והוא צמוד אליה בכל ההופעות. ריקי הופיעה עם להקת איזוליר-בנד. זו הפעם השנייה.

נוצות נוצצות

זליה מזור לבשה בגד אדום זוהר, שנוצות טינטסיות תלויות מזרושתיה. את הבגד הטינה במיוחד, וטענה כי לא השתמש בו שוב.

בפומבי, לעיני המצלמות והעיתור נאים הרבים, ואו התחילה ספירת הקולות. המתח היה רב, כולם עקבו בדריכות אחרי כל נקודה ונקודה, ואכן, כפי שהיה צפוי זיכתה נקודת השיפוט של לוד את עופרה חזה בניצחון. והיא ניצחה על חודה של נקודה (73 לעופרה לעומת 72 לירדנה). איש לא חיכה לשמוע את הניקוד עד סופו. אבי טולדאנו מיהר לנשק את עופרה שקרנה מאושר.

ירדנה, לעומתה, ישבה בשקט מתוח. לא בדיוק יודעת כיצד להגיב. נראה היה שקשה לה לעכל את התוצאות. זו הפעם השנייה שהיא כמעט מגיעה, ובסוף מסידה בהפסד נקודות קטן ביותר. זה היה קשה לה באופן מיוחד. מכיוון שהיא לא נהנתה מהתחרות עצמה ומכל החגיגה שליוותה את האירוע.

עופרה חזה רצה לבימה לשיר את השיר שלה, ולקבל את זרי הפרחים והנשיקות, וכל השאר התקפלו לאט לאט ובשקט אל הדריים, לפשוט את התחפושות המשובות ולברוח משם כמה שיותר מהר.

לתחום שלהם. היא ניסתה להפגין אי-אכפתיות, אך ללא הצלחה יתרה. גם היא היתה מתוחה ונרגשת. למרות החיוך התמידי על פניה, היא היתה לבד, ללא להקת רקע סביבה. היא רק סחבה את ריחיה את הפסנתרן שלה, מוצי לוי, ונשענה עליו כל הזמן, כאילו לקיחה חיוקים.

אחריה נכנסה עופרה חזה, מוקפת פת בלהקה צהובה, כולה שופעת חיוכים וזוהרת. היא נראתה אמריטית באושר שלה. היא התיישבה, כשמצידה האחד יושב האמרגן שלה, בצלאל אלוני, שאינו עובד אותה לרגע ומן הצד השני חתן אחר של השימחה, אבי טולדאנו. כשנכנסה ירדנה ארוי, הן שלחו זו לזו חיוך מאופק. לכולם היה ברור שזה יהיה מוקד התחרות. ירדנה התיישבה, עייפה משהו, מתוחה מאוד, משתדלת בכל עוצה לחייך, אך העיניים היו עצובות ומתוחות. נראה היה בכירור שיהיא אינה נהנית מהתחרות, וכי כל הקטע הזה כלל אינו לרוחה. היא היתה מעדיפה להעביר את דקות המתח האלה, עד לקביעת התוצאות. לבדה בחדר, ולא כאן

לשתי לבוא. עופרה וירדנה הן קליינטיות קבועות של דורין, ולא היתה לה העדפה לגבי אף אחת מהן.

מאחרי הקלעים הכינו כמה מוגי טורים למתחרים. בצד אחד ישבו וחיכו בתור לעלות אל הבימה, ומן הצד השני הכינו כיסאות בחי

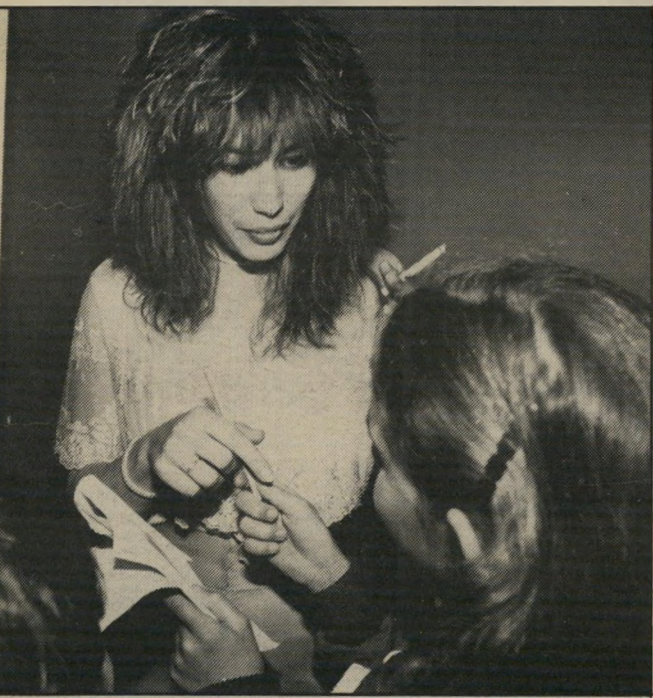

רגע האושר

עופרה חזה, רגע אחרי שנמרה לשיר בשנית את השיר שזיכה אותה במקום הראשון. מי שפחתה

נה. אף פעם קודם לכן לא דיברתי על הבימה. הייתי צריכה ליתכונן המון בשביל זה. אני מעדיפה לשיר, בזה אני שוחה". כשנשאלה מה דעתה על כך שהשנה ההרכב הוא כמעט כולו על שירת הנשים, אמרה: "בשנה שעברה הייתי בחורה יחידה בתחרות. השנה זה נראה כמו כינוס של ויצ"ו". ירדנה לא יצאה מחיורה עד שהגיע תורה להתאפר. את התחפושות שלה ושל עורפרה חזה תיכננה דורין פרנקפורט. וגם היא היתה שם, כדי לעזור בסידורים של הרגע האחרון. "בשנה שעברה לא הייתי כאן", היא אמרה, "ועקו עלי, אז השנה החי

לקת סקסטו. ובסוף הן זכו ב-2 נקודות. השנה אני יושב באולם כמו טאבולה ראה". בעודו מסתובב שם, תפסה אותו דליה מזור. היא כבר היתה מוכנה, אחרי האופור, כשהיא לבושה בבגד אדום, שאייאפשר להתעלם ממנו. מן הכתפיים יצאו מעין שובי-לי נוצות, שהתעופפו לכל עבר, ונדבקו לכל מי שעמד לידה. היא הסבירה לטוביה סער שהיתה צריכה ללכת במיוחד למעצבי-אופנה, כדי להזמין את הבגד המיוחד הזה לתחרות. היא הבהירה לה, שאחרי המופע לא יהיה לה יותר לאן ללבוש אותו, ולכן היתה רוצה שהיה פקה תשלם לאופנאי עבור הבגד.

חתימה טובה

איריס שמי היתה מוכנה לפני כולם, והיה לה זמן לעמוד במיסדרון ולחלק חתימות לילדי העובדים, שהצליחו להסתנן אל מאחורי הקלעים.